

30 באוגוסט 2026

לכבוד:

כבוד יושב ראש ועדת הבחירות נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ("הוועדה")
באמצעות מזכירות הוועדה

הנדון: דרישה דחופה לאיסור וסנקציות על ביקורי תעמולת בחירות של השר לביטחון לאומי בבתי כלא

1. כללי

הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל ("הוועד") הוא עמותה הפועלת מאז 1990 למניעת עינויים והתעללות בעצורים ואסירים בידי רשויות אכיפת החוק והביטחון בישראל. הוועד פונה אל כבודו בדחיפות בעניין הביקור המצולם שקיים השר לביטחון לאומי בבית הסוהר דמון, ובפרט באגף הנשים שבו כלואות אסירות פלסטיניות – ביקור עליו דווח בהרחבה בכלי התקשורת, תוך ליווי מצלמות ופרסום תיעוד ברשתות החברתיות. הוועד מבקש להסב את תשומת הלב של כבודו הן להיבטים המשפטיים של האירוע, לרבות האיסור על פגיעה אנושה בכבוד הפרט, והן להקשר האנושי החמור של ביקורי ראויה בבתי כלא בהם מוחזקים עצירים ואסירים המסווגים כ"ביטחוניים" בתנאי התעללות ועינויים.

2. הביקור המצולם בדמון

היום, 30 באוגוסט 2026, [פרסם](#) השר לביטחון לאומי, איתמר בן גביר, ביוזמתו ובאמצעות ערוצי התקשורת והרשתות החברתיות, תיעוד מצולם מביקור שערך השבוע אחרונה באגף האסירות המסווגות כ"ביטחוניות" בכלא דמון. בתיעוד נראה השר נכנס לתאים ומתשאל את האסירות המוחזקות בהם, שהלינו בפניו על תנאי כליאה חמורים שמשיית עליהן שב"ס, ובכלל זה היעדר מקלחות תקינות ומים בתאים, מניעת טיפול רפואי, פשיטות סוהרים תכופות ואלימות ללא סיבה. השר בחר להגיב בזלזול, הצהיר כי מטרת ביקורו הינה "לראות מקרוב את יישום המדיניות" שלו, ואף קבע כי מטרתו היא להוריד את תנאי הכליאה "למינימום של המינימום".

ביקור זה ממשיך דפוס פעולה חוזר ומתועד היטב, בגינו כבר ניתנו החלטות של ועדת הבחירות המרכזית בראשותך.

3. הדפוס החוזר ופסיקות קודמות

המדובר בהמשך ישיר לשורת אירועים שכבר נדונו בוועדה:

- ב-18 במרץ 2026 הורתה ועדת הבחירות המרכזית לשר לביטחון לאומי למחוק מהרשת סרטונים שצילם, בקביעה כי עשה שימוש פסול במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר לצורכי תעמולת בחירות.
- בעקבות ביקור נוסף בסרטון קידום עצמי ממוזיאון אסירי המחתרות, שנקבע כתעמולת בחירות אסורה, חויבו השר לבט"ל ומפלגתו בתשלום קנס של כ-28,000 ש"ח.
- ביולי 2026 הורה כבודו לשר להשיב מדוע לא מופרות הוראות ס' 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, האוסר שימוש במשאבי ציבור לצורכי תעמולת בחירות, בנוגע לסיור מתוכנן לעתונאים בכלא עופר - מה שהביא לביטול הסיור.
- בשורה של החלטות במהלך השנים, בכלל זה במהלך מערכת הבחירות הנוכחית, חזרה הוועדה שוב ושוב על איסור השימוש במתקני מדינה ועובדי/ות מדינה לצורך תעמולת בחירות, ואף הורתה להסיר פרסומים מסוג זה.

4. מדובר בתעמולת בחירות אסורה

סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, אוסר שימוש במשאב ציבורי – לרבות כוח אדם, מתקנים וסמכות רשמית – לצורך תעמולת בחירות. ביקור מתוקשר של שר בכיר, המסתייע במנגנון שב"ס ובצוותי תיעוד לשם הפקת תוכן פרסומי ליום הבחירות שבועות ספורים מראש, ואשר מפורסם ביוזמת השר עצמו ומפלגתו, עונה במלואו על ההגדרות שכבר קבע כבודו עצמו באירועים קודמים, ואינו טעון פרשנות נוספת. חומרת המעשה גוברת משעה שכרקע לתעמולה משמשות נשים הכלואות תחת מרות המדינה, בלי אפשרות להתנגד לסיטואציה או ללעג על

תלונותיהן: מדובר בניצול פוליטי של אוכלוסייה חסרת ישע לצורך רווח אלקטורלי אישי, תוך הפיכת סבל מתועד לתוכן שיווקי.

זאת ועוד: במצב הדברים בו לא מתאפשרים בפועל ביקורי משפחות או ביקורי ח"כים, וחל איסור על צילום בבית הכלא, מדובר בניצול סמכותו של השר על שב"ס: עצם הכניסה והצילום הן פריבילגיות הניתנות על ידי השר, לצרכיו הפוליטיים.

5. האיסור על פגיעה בכבודן של עצורות

סעיף 3 המשותף ל**ארבע אמנות ג'נבה** משנת 1949 קובע כי כל מי שמוחזקת במשמורתו של צד ללחימה או כוח כובש ינהגו בה "תמיד מנהג אנושי". המעשים האסורים המפורטים בסעיף כוללים "פגיעה אנושה בכבוד הפרט, ובייחוד יחס משפיל ומבזה", הגנה שחלה על עצורות תושבות עזה והגדה המערבית, לרבות מזרח ירושלים. הפרות של אמנת ג'נבה השלישית נחשבות ל**פשעי מלחמה**. טשטוש הפנים של העצורות הפחית את חומרת ההשפלה, אולם המספר המצומצם יחסית של עצורות בכלא דמון אינו מאפשר הגנה מספקת על זהותן. גם אם המצולמות בכפייה לא זוהו בפנים, הן נחשפו לשאלות משפילות ויחס מזלזל, שפוגעים בכבודן ושסורים גם לפי האמנה נגד עינויים, שמדינת ישראל מחויבת לקיימה.

6. ההקשר: תנאי הכליאה הנוראים של האסירות באגף הנשים בדמון

ביקור ראווה זה אינו מתרחש בחלל ריק. הוועד מייצג מספר אסירות המוחזקות באגף הביטחוני-נשים בכלא דמון, בעניין תנאי כליאתן. תלונות האסירות שתועדו היום עולות בקנה אחד עם טענות הוועד בהליכים אלה זה מכבר, ובכלל זה בידוד ממושך מהעולם החיצון, גם של ילדות; פגיעה קשה בתזונה; תנאי עינויים, המוחלים גם על נשים בהריון; ועוד. מדיניות זו מפורסמת הן על-ידי השר עצמו והן על-ידי הוועד וארגוני זכויות אדם נוספים, ויש לה הד עולמי. הצהרתו של השר כי תנאי הכליאה הונמכו במכון "למינימום של המינימום" היא, למעשה, הודאה והתרברבות במדיניות האמורה לצורכי תעמולה.

פרסום התיעוד מתוך תאיהן של אסירות בעודן מיוצגות בהליכים תלויים ועומדים בנושא התיעוד - תנאי כליאתן - עלול אף להוות ניסיון פסול להשפיע על הדיון המשפטי בעניין, לפגוע בפרטיותן ובכבודן, ולשמש להרתעה נגדן או נגד בני משפחתן.

7. הסעדים המבוקשים

לאור האמור, הוועד פונה אל כבודו בדרישה כי יפעיל את מלוא הסמכויות הנתונות לו כיו"ר הוועדה, ובכלל זה:

1. להורות על הסרה מיידית מכל הפלטפורמות המקוונות של כל תיעוד שפורסם מהביקור בכלא דמון.
2. להטיל על האחראים/ות לעבירות המתוארות את הסנקציה הכספית המרבית האפשרית בנסיבות העניין, בהתחשב בכך שמדובר בהפרה חוזרת ונשנית לאחר קנסות והתראות קודמות.
3. להורות לשר לביטחון לאומי, לשב"ס ולכלל המועמדים/ות והממונים/ות שלהם/ן נגישות מיוחדת לעצורים/ות ואסירים/ות מתוקף תפקידם/ן, בהודעה רשמית וברורה, כי ביקורים מתוקשרים בבתי סוהר בעיצומה של מערכת הבחירות אסורים על פי סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), וכי כל ביקור נוסף מסוג זה עד תום מערכת הבחירות ייחשב הפרה מכוונת של הוראות הוועדה.
4. לשקול, נוכח הישנות ההפרות ואמצעי האכיפה שכבר ננקטו, הפניית העניין לבחינת אכיפה פלילית בהתאם לחוק הבחירות, וכן בחינת הטלת צו מונע האוסר על קיום ביקורים מתוקשרים נוספים בבתי סוהר – במיוחד באגפים ביטחוניים – עד תום מערכת הבחירות, אלא באישור מראש של הוועדה ובנוכחות מפוקחת.
5. להורות לגורמים האמורים להימנע מכל פרסום נוסף של תיעוד מתוך תאי אסירות המצויות בהליכים משפטיים תלויים ועומדים בעניין תנאי כליאתן, לרבות אלה המיוצגות על ידי הוועד, נוכח החשש לפגיעה בפרטיותן, בכבודן ובניהולם התקין של אותם הליכים; ולהתריע בפניהם על הסנקציות הצפויות להם אם יפרו הוראה זו.
6. לנקוט כל צעד נוסף המצוי בסמכותו של כבודו כיושב ראש הוועדה, ואשר יהא בו כדי להבטיח שמשאבי ציבור ואוכלוסיות כלואות לא ישמשו עוד כלי תעמולה בידי מכהנים בתפקידים ציבוריים.

8. סיכום

הוועד רואה בשידור הביקור בכלא דמון חזרה על התנהגות שפלה ופסולה, וקורא לכבודו לפעול ללא דיחוי. הוועד עומד לרשות הוועדה לכל הבהרה או מידע נוסף הדרוש, ומבקש לקבל את החלטת כבודו בהקדם האפשרי נוכח דחיפות העניין.

בכבוד רב,

מירב בן זאב, עו"ד
מנהלת המחלקה המשפטית
הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל

** הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל גאה בתמיכה ובמימון שהוא מקבל מאנשים פרטיים, קרנות, ממשלות, וגופים מקצועיים. רוב המימון של הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל מגיע מישויות מדיניות זרות. **